

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/19/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125289584
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6125289584.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Otílie Belavej a JUDr. Renáty Janákovej v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, zastúpeným ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 242,03 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV z 08. októbra 2025, č. k. 71C/39/2025 - 105, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 242,03 eur s úrokom z omeškania 7,90 % ročne zo sumy 242,03 eur od 06.02.2025 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. (I. výrok). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, priebeh konania, podstatné vyjadrenia sporových strán a uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 10.12.2024 uzatvorili žalobca ako prenajímateľ a J. N. J. U. (ďalej aj právny predchodca žalobcu; alebo poškodený) ako nájomca, Zmluvu o nájme č. 1708/2024. Na základe zmluvy bolo nájomcovi prenajaté motorové vozidlo Volkswagen Taigo, na obdobie od 10.12.2024 do 11.12.2024. Denné nájomné bolo dohodnuté na sumu 77 eur, zmluvné nájomné 77 eur. Ďalej bolo nájomcovi prenajaté motorové vozidlo Hyundai Tucson, na obdobie od 12.12.2024 do 16.12.2024. Denné nájomné bolo dohodnuté na sumu 110 eur, zmluvné nájomné 110 eur. Poplatok za pristavenie a odobratie vozidla predstavoval 50 eur. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla ďalej vyplynulo, že poškodené vozidlo bolo Škoda Kodiaq, škodu spôsobil škodca vozidlom Dacia Dokker poisteným u žalovaného. Čestným prehlásením zo dňa 16.12.2024, právny predchodca žalobcu vyhlásil, že mal od žalobcu zapožičané predmetné náhradné vozidlá od 10.12.2024 do 16.12.2024, v trvaní 7 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9853135952 v autoservice, až kým servis opravu vozidla neukončil. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom bol nevyhnutný. Z potvrdenia spoločnosti PO CAR, s.r.o. zo dňa 16.12.2024 zistil, že vozidlo poškodeného bolo po poistnej udalosti prevzaté

do autoservisu dňa 10.12.2024. Po ukončení opravy dňa 16.12.2024 a doručení krycieho listu zo strany žalovaného, bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi a to dňa 16.12.2024. Dňa 16.12.2024 vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 17582024, ktorou mu fakturoval prenájom motorového vozidla v celkovej sume 754,03 eur s DPH. Dňa 16.12.2024 uzatvoril žalobca s poškodeným ako postupcom, Zmluvu o postúpení pohľadávky. Podľa čl. 1 zmluvy, postupca má peňažnú pohľadávku voči KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom Dacia Dokker, vo výške 754,03 eur s DPH, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 28.05.2024 na vozidle Škoda Kodiaq. Podľa čl. 4 a 5 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 754,03 eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 17582024, vystavenej náhradným vozidlom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla Volkswagen Taigo a motorového vozidla Hyundai Tucson. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom náhradné vozidlo si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Oznámením zo dňa 16.12.2025, oznámil právny predchodca žalobcu ako postupca žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. Listom zo dňa 16.12.2025 si žalobca uplatnil od žalovaného náhradu škody z postúpenej pohľadávky vo výške 754,03 eur s DPH. Listom zo dňa 21.01.2025 informoval žalovaný žalobcu, že dňa 21.01.2025 ukončil šetrenie poisťovej udalosti, na základe čoho poukazuje na účet žalobcu sumu 512 eur. Žalovaný priznal žalobcovi denný nájom len v sume 66 eur s DPH za deň nájmu. Z výpisu bankového účtu žalobcu vyplýva poukávanie tejto sumy na účet žalobcu dňa 22.01.2025. Z cenníka spoločnosti MKCar vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 70 eur na deň. Z cenníka spoločnosti SA-CARS vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 85 eur na deň. Z cenníka spoločnosti rentauto.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Volkswagen Touareg na 153 eur na deň s DPH. Z cenníka spoločnosti rentauto.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Volkswagen Tiguan na 92 eur na deň s DPH. Z cenníka spoločnosti luxurymotors.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Volkswagen Touareg na 149 eur na deň. Z cenníka spoločnosti easycars.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla BMW X5 na 150 eur na deň. Z cenníka spoločnosti RAI vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 99 eur na deň bez DPH. Z cenníka spoločnosti realcars.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 120 eur na deň. Z cenníka spoločnosti auto-pozicovna-kosice.sk vyplýva cena nájmu motorového vozidla Škoda Kodiaq na 157 eur na deň. Z technických preukazov oboch prenajatých náhradných vozidiel vyplýva, že držiteľom týchto vozidiel je žalobca.

3. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 1, § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1, č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP.“), § 427 ods. 1, § 428, § 524, § 525, § 560, § 580, § 797, § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru o dôvodnosti žaloby.

3.1. Námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na uplatnenie celého nároku vyhodnotil ako nedôvodnú. Dôvodil, že nie je pochybnosť, že nárok poškodeného na plnenie voči žalovanému z PZP je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 524 OZ. Prípady, kedy pohľadávka nie je spôsobilá na postúpenie, upravuje ustanovenie § 525 OZ. Avšak v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by tu existovali takéto zákonné dôvody vylučujúce postúpenie pohľadávky. Pokiaľ potom ide o námietku ohľadom postúpenia neexistujúcej (zaniknutej) pohľadávky, je zrejmé a nebolo sporným, že poškodený uhradil nájomné a účtovné náklady resp. služby žalobcovi formou započítania (čo je aj jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku a spôsobom úhrady podľa § 580 OZ v spojení s § 581 ods. 3 OZ). Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného a nákladov) sa navzájom započítajú. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade služieb započítaním, nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky a dohoda o započítaní predstavuje to, že došlo k úhrade služieb a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Z uvedených dôvodov súd nemohol akceptovať obrannú argumentáciu žalovaného o nemožnosti postúpenia pohľadávky a absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Rovnako súd skúmal aj pasívnu vecnú legitímáciu, pričom táto je na strane žalovaného daná a vyplýva priamo z ustanovení § 427 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 písm. b), ods. 4 a § 15 ods.1 zákona o PZP, nakoľko žalovaný je poisťovňou škodcu.

3.2. K samotnému základu nároku skonštatoval, že z titulu povinného zmluvného poistenia sa uhrádzajú aj náklady vzniknuté v dôsledku škodovej udalosti, a to nesporne prenájmom náhradného motorového vozidla, ktorý poškodený potreboval v dôsledku straty možnosti disponovať s vlastným poškodeným motorovým vozidlom, ale tiež ďalšie účelné náklady, ktorých vynaloženie bezprostredne súviselo škodou spôsobenou na vozidle. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému takéto uplatnené a preukázané nároky. V rámci zisteného skutkového stavu je potrebné vychádzať z existencie a samotnej výšky daných nákladov, ktoré sú súčasťou škody, pričom sa vychádza z ich účelnosti. Zdôraznil, že náhradné vozidlo je formou kompenzácie za škodu spôsobenú na motorovom vozidle poškodeného a nutnosť potreby musí byť vnímaná v kontexte zachovania bežného životného štandardu poškodeného v situácii, kedy na jeho motorovom vozidle bola spôsobená škoda a svoje vozidlo preto nemohol používať. V dôsledku dopravnej nehody poškodený prichádza o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a v konečnom dôsledku je mu vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo rieši požičaním náhradného vozidla. Ozrejmil, že skutočnosť, že si poškodený náhradné vozidlo od žalobcu skutočne prenajal jednoznačne vyplýva tak zo samotnej písomnej zmluvy o nájme č.1708/2024, ako aj z ďalších listinných dôkazov predložených žalobcom (Protokol o prenájme náhradného vozidla, Čestné prehlásenie poškodeného). Neobstojí teda námietka žalovaného spochybňujúca samotný vznik nájmu náhradného vozidla, nakoľko žalovaný túto svoju námietku nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi a obmedzil sa len na ničím nepodložené skutkové tvrdenia ohľadom samotného priebehu odovzdania náhradného vozidla. K námietke nepreukázania vlastníckeho alebo iného práva žalobcu k prenajatým náhradným vozidlám prvoinštančný súd uviedol, že zo žalobcom predložených technických preukazov nepochybne vyplýva, že držiteľom oboch týchto vozidiel je spoločnosť Náhradné vozidlo, s.r.o., teda žalobca.

3.3. Pokiaľ ide o primeranosť ceny nájmu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vydaného pod sp. zn. 3MCdo/3/2015. K cene prenájmu motorového vozidla uviedol, že obe sporové strany doložili cenníky. Cenníky predložené žalovaným vychádzali z ceny denného prenájmu, ktorí bol nižší ako cenníky predložené žalobcom. U žalovaného, ktorého cenníky sa nachádzajú na č. l. 22 až 28 sa cena denného prenájmu pri poskytnutí obdobného vozidla v danom mieste a čase pohybovala od 70 eur bez DPH do 85 eur z DPH. U žalobcu, ktorého relevantné cenníky sa nachádzajú na č. l. 39 až 41 sa predložená cena pohybovala od 99 eur bez DPH do 157 eur bez DPH. Vo vzťahu k žalobcom požadovanému dennému nájmu vo výške 77 eur s DPH denne za vozidlo Volkswagen Taigo a 110 eur s DPH denne za vozidlo Hyundai Tucson, dospel k záveru, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že účtovaná výška denného nájmu je primeraná a obvyklá. Mal za to, že aj keď cenníky nájmného predložené žalovaným sú nižšie, ako denný nájom účtovaný žalobcom poškodenému, aj s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, poškodený nie je povinný pri nájme náhradného vozidla vyhľadať najlacnejšiu alternatívu. Preto bol postup žalovaného, ktorá krátila poistné plnenie znížením denného nájmu nedôvodný. Stanovenie denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla na základe aritmetického priemeru nemá oporu v zákone. Rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalovaného, že prenajaté vozidlo Hyundai Tucson nezodpovedá kategórii vozidiel, ku ktorým boli žalobcom predložené cenníky s výnimkou cenníka pre vozidlo Volkswagen Tiguna. Argumentoval, že za relevantné považoval cenníky predložené k vozidlu Škoda Kodiaq, keďže tak vozidlo Hyundai Tucson, ako aj vozidlo Škoda Kodiaq možno zaradiť do kategórie stredne veľkých SUV. Zdôraznil, že aj sám žalovaný v ním predložených cenníkoch vychádzal z ceny nájmu vozidla Škoda Kodiaq. Poukázal ďalej aj na to, že pri nájme vozidla v klasickej autopožičovni, je potrebné počítať s určitými obmedzeniami, ako napríklad denný limit kilometrov. Pri klasickej autopožičovni je rovnako bežnou praxou nutnosť zloženia vratného depozitu v nie zanedbateľnej výške. Obmedzenia denného nájazdu alebo nutnosť zloženia depozitu vyplývajú aj z cenníkov autopožičovní predložených žalovaným. Z relevantných cenníkov predložených stranami tak vyplýva, že výška denného nájmu pri vozidle Škoda Kodiaq sa v danom čase a mieste pohybuje od 85 eur s DPH po 193 eur s DPH. Vzhľadom na uvedené považoval dennú výšku nájmu 77 eur s DPH a 110 eur s DPH za primeranú v danom čase a mieste. Akcentoval, že práve poškodený bol tým subjektom, ktorý bol poškodený na svojich právach a nemá žiadnu zákonnú ani morálnu povinnosť hľadať pre poisťovní (t. j. žalovaného) najvhodnejšiu alternatívu pre zapožičanie náhradného vozidla. K dennej výške nájmu 66 eur s DPH za vozidlo Volkswagen Taigo uviedol, že táto nebola žalovaným nijako spochybnená.

4. K nároku na úroky z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vo výške 7,90% ročne od 06.02.2025 do zaplatenia, tento podľa názoru súdu bol zo strany žalobcu uplatnený správne. Žalovaný sa dostal do omeškania so svojim plnením 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti, ktorou rozhodol o krátení poisťného plnenia s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP. Keďže žalovaný ukončil šetrenie dňa 21.02.2025, bol povinný plniť poškodenému najneskôr dňa 05.02.2025. Nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku úroku z omeškania, tá bola v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudku súdu I. inštancie zmenil tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne ho zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade mal za to, že súd vec absolútne nesprávne právne posúdil, ako aj na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že v danom prípade má byť daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. V tomto smere akcentoval, že v danom prípade je predmetom súdneho konania nárok na náhradu škody, ktorý mal poškodenému údajne vzniknúť v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla. V súvislosti s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo preto v danom prípade úlohou súdu na základe doložených listinných dôkazov potrebné v prvom rade skúmať, či poškodenému pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 vôbec vznikol v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla nárok na náhradu škody vo výške 754,03 eur. V prípade ak by súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 nárok poškodeného na náhradu škody v súvislosti prenájomom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur neexistoval, mala by táto skutočnosť sama o sebe za následok absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 (s účinkami ex tunc) z dôvodu rozporu s hmotnoprávnym ustanovením § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom túto absolútnu neplatnosť by už nebolo možné dodatočne zhojiť. Žalovaný ďalej uviedol, že v čase dopravnej nehody vzniká poškodenému škoda na veci (t. j. škoda na motorovom vozidle), kedy sa teda v dôsledku dopravnej nehody znižuje hodnota havarovaného vozidla a tým aj majetkový stav poškodeného. Nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla je však iný nárok, ktorý sa neodvodzuje od zníženej hodnoty havarovaného motorového vozidla. Pri škode v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla totiž nejde o prípad, kedy škodu predstavujú nielen majetkové hodnoty, ktoré už boli, resp. majú byť poškodeným vynaložené, ale aj tie, ktoré bude potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu, príp., že náhrada škody v peniazoch predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu, avšak výška škody nemusí byť určená len vyúčtovaním nákladov na jej opravu. Pri škode na veci (t. j. havarovanom vozidle) je teda možné vychádzať z porovnania hodnoty veci, akú mala vec v dobe poškodenia, oproti stavu po poškodení s prihliadnutím k rozsahu, v akom bola vec poškodená zásahom škodcu. V súlade s dlhodobo ustáleným výkladom § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka poškodenému skutočná škoda v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vzniká až v momente, keď si poškodený náhradné vozidlo skutočne prenajal a vynaložil v súvislosti s tým vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak mal s prevádzkou svojho motorového vozidla, ktoré v dôsledku poškodenia nemohol použiť. Až vtedy sa majetkový stav poškodeného znižuje tým, že poškodený také zvýšené (avšak nutné a účelné) náklady skutočne vynaloží, a teda škoda vzniká zaplatením poŕičovného za náhradné vozidlo. Teda v danom prípade vzhľadom na charakter tohto konkrétneho uplatneného nároku (vynaložené náklady na náhradné vozidlo) na vznik škody nepostačovalo len samotné prenajatie si náhradného vozidla poškodeným a vyfakturovanie nájomného jeho prenajímateľom, ale sa vyžadovala aj reálna úhrada tohto nájomného poškodeným prenajímateľovi tohto vozidla (musí ísť teda o vynaložené náklady). Možno teda uzavrieť, že v danom prípade (vzhľadom na charakter uplatneného nároku) škoda poškodenému nevznikla už momentom prenajatia náhradného vozidla (príp. momentom vystavenia faktúry za nájomné), ale mohla vzniknúť až momentom úhrady tohto nájomného, t. j. reálnym vynaložením nákladov na prenájom náhradného vozidla. Nakoľko poškodený v danom prípade faktúru za prenájom náhradného vozidla

žalobcovi ako prenajímateľovi pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 neuhradil, tak poškodený nemohol pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 úspešne uplatňovať nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur ani len voči samotnému poistenému škodcovi, pretože mu škoda vo výške 754,03 eur v súvislosti s prenájom náhradného vozidla nevznikla. Vzhľadom na vyššie uvedené preto nie je pravdivé ani tvrdenie uvedené v bode 1. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024, v zmysle ktorého by poškodený mal mať voči žalovanému ako poisťovateľovi peňažnú pohľadávku vo výške 754,03 eur s DPH z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 28.05.2024, nakoľko poškodený teda pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 nemal ani len nárok na náhradu škody voči samotnému poistenému škodcovi vo výške 754,03 eur, ktorého by sa poškodený voči poistenému škodcovi mohol úspešne domáhať. Teda poškodený pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 nemal ani len právo na plnenie (pohľadávku) voči samotnému poistenému škodcovi spočívajúcu v nároku na náhradu škody z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur, ktorú by bol býval poškodený oprávnený platne postúpiť na iný subjekt. Z vyššie uvedeného teda taktiež vyplýva, že poškodený pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 nemohol ani len voči samotnému poistenému škodcovi postupovať nárok na náhradu škody z titulu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájom náhradného vozidla vo výške 754,03 eur ako akúsi budúcu pohľadávku, nakoľko škoda musí byť v čase kedy sa poškodený od škodcu domáha nároku na náhradu škody už reálna a existujúca, a nielen hypotetická s možnosťou jej vzniku niekedy v budúcnosti. Žalovaný ďalej dodal, že nakoľko teda pred podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 škoda v súvislosti s prenájom náhradného vozidla neexistovala, tak nebolo ani možné v rámci bodu 4. tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 medzi žalobcom a poškodeným platne dojednať odplatu za postúpenie vo výške 754,03 eur s DPH, nakoľko škoda v súvislosti s prenájom náhradného vozidla pred podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 16.12.2024 teda nebola reálna (t. j. neexistovala), ale bola len hypotetická, s možnosťou jej vzniku niekedy v budúcnosti. Na tomto mieste akcentoval, že akýkoľvek nárok na náhradu škody nemôže mať nikdy charakter budúcej pohľadávky s možnosťou vzniku takejto pohľadávky niekedy v budúcnosti, pričom opačný postoj je v absolútnom rozpore so zásadou náhrady skutočnej škody vyjadrenej v § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako ujmy, ktorá sa v rozhodnom čase už reálne prejavila v majetkovej sfére daného subjektu. V zmysle vyššie uvedených skutočností tak mal za to, že v danom prípade nemohlo dôjsť k platnému započítaniu pohľadávok podľa bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 a Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2024 teda celkovo možno považovať za absolútne neplatný právny úkon, ktorý nikdy nemohol vyvolať žiadne právne účinky. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku riadne nevysporiadal ani s veľkou časťou jeho argumentácie týkajúcou sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, čím súd podľa názoru žalovaného taktiež porušil aj jeho právo na spravodlivé súdne konanie. Čo sa týka merita veci, mal žalovaný taktiež za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, ako aj na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam keď mal za to, že pôvodne dojednaná denná sadzba za prenájom náhradného vozidla vo výške 77,00 eur bola v danom prípade primeraná. Konkretizoval, že súd prvej inštancie v rámci voľného hodnotenia dôkazov takmer vôbec neprihliadol na jeho argumentáciu uvedenú v jeho duplike, v zmysle ktorej z cenníky doložené žalobcom sa týkajú v prevažnej miere motorových vozidiel vyššej triedy, ako bolo prenajaté náhradné vozidlo. Vzhľadom na vyššie uvedené preto považoval odôvodnenie rozhodnutia súdu v časti týkajúcej sa posúdenia primeranosti dennej sadzby za nepreskúmateľné. Žalovaný má tak celkovo za to, že súd pri vykonávaní dôkazov týkajúcich sa primeranosti dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla nepostupoval v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 C.s.p.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. V celom rozsahu sa pridržiaval svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní. Vo vzťahu k žalovaným uvedeným odvolacím námietkam v prvom rade poukázal na to, že v oznámení o poistnom plnení zo dňa 21.01.2025 žalovaný uviedol, že bola neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo upravená na 66 eur s DPH/deň (suma stanovená podľa vzoriek poškodeného vozidla Škoda Kodiaq). Žalovaným uvedené dôvody krátenia poistného plnenia nezahŕňajú tie, ktoré žalovaný uvádza a síce, že poškodenému škoda titulom vynaložených nákladov na najom náhradného vozidla nevznikla. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka o nemožnosti dodatočnej zmeny dôvodu krátenia poistného plnenia uvedeného v oznámení o poistnom plnení. Zdôraznil, že vzhľadom na dikciu

ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka súd nemôže prihliadať na iné dôvody krátenia poistného plnenia, než ktoré boli uvedené v oznámení o poistnom plnení, a teda nemôže prihliadať ani na procesnú obranu žalovaného v súdnom konaní založenú na argumentácii, ktorá nevyplyva z oznámenia o poistnom plnení. Pokiaľ žalovaný v konaní nepreukázal dôvodnosť krátenia poistného plnenia podľa oznámenia o poistnom plnení, potom nemôže byť v konaní úspešný. Ďalej mal za to, že v predmetnej veci žalovaný nepreukázal dôvodnosť krátenia poistného plnenia, a teda neprimeranú výšku ceny za prenájom náhradného vozidla. Primeranosť ceny prenájmu náhradného vozidla dôsledne skúmal a správne vyhodnotil súd prvej inštancie, ako to vyplýva z bodov 37. až 39. odôvodnenia Rozsudku. Z odvolania žalovaného nie je zrejmé, čo žalovaný považuje za nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie týkajúce sa primeranosti ceny za prenájom náhradného vozidla. Žalovaný len vo všeobecnosti konštatuje hodnotenie dôkazov v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a poukazuje na svoju argumentáciu v duplike, že žalobcom doložené cenníky sa týkajú v prevažnej miere motorových vozidiel vyššej triedy. Z odôvodnenia Rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie hodnotil dôkazy ohľadom primeranosti ceny prenájmu náhradného vozidla predložené oboma stranami sporu a vychádzal z cenníkov predložených k vozidlu Škoda Kodiaq, čo je typ vozidla rovnaký ako poškodené vozidlo. K námietke aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore o zaplatenie nákladov za prenájom náhradného vozidla poškodeným po dobu zotrvania jeho vozidla v autoservise z dôvodu škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovaného, bola ustálená vo viacerých súdnych sporoch aj so žalovanou (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 11.11.2019, sp. zn. 17C/42/019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020, v ktorom odvolací súd konštatoval, že aktívna vecná legitímácia žalobcu vyplýva nielen zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj zo samotného správania žalovanej, ktorá časť poistného plnenia zaplatila žalobcovi). Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla proti žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Jedná sa o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. V tejto súvislosti žalobca odkázal na viacero rozhodnutí vydaných odvolacími súdmi SR v obdobných veciach.

8. K vyjadreniu žalobcu podal žalovaný repliku. Zotrval v nej v celom rozsahu na ním doteraz uvádzanej argumentácii.

9. Žalobca vo vyjadrení k replike žalovaného sa v celom rozsahu pridrжал svojich doterajších vyjadrení.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 C.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu. Na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie pre rozhodnutie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

12. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

13. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu priviedli priaznivé rozhodnutie. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/60/2016). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietskami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

14. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd ozrejmuje, že uvedený odvolací dôvod je vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

15. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nevzhladol. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovanej ako poisťovne, ktorá skutočná škoda - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poisťovnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia alebo že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

16. Po oboznámení sa s odvolaním žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že podstata odvolacej argumentácie žalovaného smerovala proti záverom súdu prvej inštancie v časti posúdenia aktívnej legitímácie žalobcu v spore a dojednanej dennej sadzbe za prenájom náhradného vozidla vo výške 77 eur za deň. Z uvedeného vyplýva, že odvolacie námietky boli obsahovo totožné ako žalovaný uplatnil

už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

17. Pokiaľ ide o námietku absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku a plne na ne odkazuje a na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje nasledovne.

18. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) sa žalobou domáhal od žalovanej ako poisťovne zaplatať žalovanej sumy vo výške 242,03 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody podľa ust. § 4 ods. 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. (z celkovej škody 754,03 eur s DPH; ako rozdiel medzi priznaným a uplatneným poistným plnením) na tom skutkovom základe, že dňa 28.05.2024 došlo v Košiciach k dopravnej nehode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného žalovaným a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodené motorové vozidlo užívať v čase jeho opravy a počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o nájme vozidla užíval náhradné motorové vozidlo žalobcu za nájomné, pričom k zániku záväzku poškodeného došlo započítaním pohľadávok dohodou v Zmluve o postúpení pohľadávky (pohľadávky poškodeného na zaplatať odplaty za postúpenie pohľadávky a pohľadávky žalobcu na zaplatať ceny nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným). Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako náhradu škody žalovaná čiastočne neuznala a neposkytla v tejto časti poistné plnenie.

19. Z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je zjavné, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť (poistná udalosť) spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné poškodené motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody (poistnej udalosti) a v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné poškodené motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla a bol povinný uhradiť cenu za jeho nájom po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla. Právny nástupca poškodeného si na základe platnej Zmluvy o postúpení pohľadávky v konaní uplatňoval žalovaným (poisťovňou) nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala nákladom, ktoré poškodenému, vznikli a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné poškodené motorové vozidlo. Stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zaviniel klient žalovaného.

20. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravujú právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže poškodený toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že, cit.: "...Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života

poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok."

21. Nakoľko žalovaný namietal aj aktívnu legitímáciu žalobcu, súd prvej inštancie správne pristúpil k prieskumu jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní. V súlade s ustálenou judikatúrou súdov i právnou teóriou aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamietá. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore, a to posúdením predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu o tom, že žalobca je v spore aktívne legitimovaný.

22. Záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení pohľadávky došlo jednak k postúpeniu (budúcej) pohľadávky z titulu nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla (budúcej škody) a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom náhradného motorového vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vo forme započítania vzájomných pohľadávok (nájomného a odplaty za zmluvné postúpenie (budúcej) pohľadávky) považuje odvolací súd za správny. Súdna prax je zajedno v tom, že predmetom postúpenia môže byť aj pohľadávka budúca, t.j. taká, ktorá v čase uzavretia zmluvy ešte neexistuje a má vzniknúť v budúcnosti. K postúpeniu je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, aj pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky. Okamih postupu pohľadávky je totožný s okamihom, kedy pohľadávka vznikne (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20Cdo/2527/2007, sp. zn. 33Cdo/4658/2009). Ak poškodený postúpil budúcu pohľadávku titulom náhrady škody, započítaním pohľadávok došlo fakticky k úhrade faktúry a k vzniku nároku na náhradu škody žalobcovi proti žalovanému. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Podľa názoru odvolacieho súdu sporné postúpenie žalovanej pohľadávky neodporuje zákonu ani ho neobchádza a nie je z toho dôvodu absolútne neplatné. V danej veci sa nejedná ani o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka a v zmysle záverov ustálenej súdnej praxe predmetom postúpenia môže byť aj budúca pohľadávka, t.j. taká, ktorá v čase uzavretia zmluvy ešte neexistuje a má vzniknúť v budúcnosti, či pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo viazaná na vznik podmienky. Zmluvnou cesiou prakticky, reflektujúc na problémy praktického života spojené s úhradou škôd spôsobených prevádzkou motorového vozidla a krytých povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu, poškodený a postupník postúpili pohľadávku zodpovedajúcu úhrade nákladov na prenájom náhradného vozidla na žalobcu a zároveň si vzájomne vysporiadali záväzky, ktoré medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla a odplatným postúpením. Započítaním vzájomných pohľadávok tak fakticky došlo ich úhrade. V dôsledku uzatvoreného kontraktu bol poškodený odbremený od fyzickej úhrady záväzku spadajúceho do vecného rozsahu poistenia podľa zák. č. 381/2001 Z.z. a následného vymáhania pohľadávky titulom náhrady škody voči poisťovateľovi, čím súčasne došlo k minimalizácii nepriaznivých následkov do majetkovej sféry poškodeného, čomu by primárne malo slúžiť práve povinné zmluvné poistenie motorových vozidiel podľa zák. č. 381/2001 Z.z.. Možno preto plne súhlasiť s názorom žalobcu, že zvoleným postupom sa predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného a uvedená pragmatickosť nie je v rozpore so zákonom ani ho neobchádza a nevyvoláva žalovaným tvrdenú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Je potrebné zdôrazniť, že majetkový status poškodeného by bol úplne rovnaký aj pokiaľ by pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky fyzicky žalobcovi vyfakturovaný nájom uhradil a následne by pri rovnakej výšky odplaty ním uhradené peniaze žalobca vrátil poškodenému ako odplatu za postúpenie žalovanej pohľadávky. Poškodeným postúpený nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov tak nesporne zostal zachovaný, k zmene došlo len v osobe oprávnenej domáhať sa jeho uspokojenia proti žalovanému. Pokiaľ žalobca zdôrazňuje obsah pojmu skutočná škoda a jej preukázanie v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z., je potrebné uviesť, že závermi, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, a ktorých správnosť potvrdil aj odvolací súd, nie je popretý význam a obsah tohto inštitútu. Rozhodujúci je stav v čase rozhodovania súdu, kedy celkom nepochybne náklady na nájom náhradného vozidla poškodeným boli refundované v dôsledku vzájomného započítania pohľadávky, ktorej vlastníkom je žalobca, a to na základe platne

uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky, zakladajúcej jeho aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím nepriznal neexistujúcu škodu, ale len uznal legitímnosť postúpenia budúcej pohľadávky titulom škodového nároku, ktorý v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nesporné existoval, keď náklady na prenájom motorového vozidla boli uhradené prostredníctvom inštitútu započítania. Záver súdu prvej inštancie v tomto smere nijako nespochybňuje ustálenú judikatúru všeobecných súdov, v zmysle ktorej skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v nákladoch, ktoré musel poškodený vynaložiť na požičanie/prenájom veci, ktorá mu má suplovať vec, ktorá sa v dôsledku poškodenia stala dočasne nepoužiteľnou; skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne, aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť ihneď. Žiadnym logickým argumentačným výkladom tak nie je možné dospieť k záveru, že jediným oprávneným subjektom na uplatnenie škodového nároku je výlučne poškodený, a že predmetné ustanovenie vylučuje možnosť postúpenia pohľadávky titulom nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou poisteného motorového vozidla. Vychádzajúc z uvedeného, súd prvej inštancie správne právne kvalifikoval náklady na prenájom náhradného vozidla ako skutočnú škodu. Pri vyporiadavaní sa s obranou žalovaného je pritom potrebné prihliadnuť aj na to, že poškodený v dôsledku protiprávneho konania poistenca žalovaného v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla dočasne stratil možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo, a tento ním nezavinený a nanútený stav bol oprávnený riešiť prenájomom náhradného vozidla, náklady na ktoré predstavujú skutočnú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nakoľko nebyť škodovej udalosti, poškodený by mohol riadne využívať svoje motorové vozidlo a nemusel by si prenajať náhradné.

23. Odvolací súd tak nezistil žiaden právny dôvod neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok ako titulu, na základe ktorého žalobca nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom. V zhode s písomne prejavenu vôľou žalobca a poškodený si v rámci jednej zmluvy upravili vzájomné práva a povinnosti a zahrnuli do nej dva jasne, zrozumiteľne a dostatočne určite vyjadrené právne úkony (postúpenie pohľadávky a započítanie pohľadávky). Prísne formálny prístup žalovaného k výkladu práva nereflktuje na samotný účel a zmysel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým je prenesenie majetkových rizík v súvislosti so škodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla na poisťovateľa a čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného a uľahčenie uspokojenia jeho nárokov, sa aj odvolaciemu súdu v intenciách už uvedeného javí ako účelový. Odvolací súd má za to, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má vo svojej podstate poškodenému čo najviac zjednodušiť postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Určitú mieru účelovosti vykazuje aj samotná čiastočná úhrada žalovanej pohľadávky zo strany žalovaného pred začatím súdneho konania.

24. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej namietal, že súd nesprávne posúdil žalobcom uplatnenú výšku nájmu motorového vozidla 70 eur za jeden deň, ako primeranú. Vo vzťahu k uvedenej námietke vytýkal okresnému súdu, že sa súd v rámci voľného hodnotenia dôkazov takmer vôbec neprihliadol na to argumentáciu žalovaného uvedenú v jeho duplike, v zmysle ktorej z cenníky doložené žalobcom sa týkajú v prevažnej miere motorových vozidiel vyššej triedy, ako bolo prenajaté náhradné vozidlo. Ani túto odvolaciu námietku žalovanej odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

25. Odvolací súd považuje za podstatné v prvom rade uviesť, že je nesporné a aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V prejednávanej veci bolo dostatočne preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla, pričom k jeho zapožičaniu došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 28.05.2024, ktorú zaviniel klient žalovaného. Poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom poškodený dĺžku opravy nemohol ovplyvniť. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať vlastné motorové vozidlo.

26. K samotnej výške nájmu 77 eur za jeden deň, odvolací súd uvádza, že žalobca predložil v konaní cenníky autopožičovní, ktoré preukazujú, že táto cena je primeraná a účelne vynaložená. Z ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je pritom zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť, a to poisťňa udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Ako už bolo uvedené vyššie, stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zavinil klient žalovaného. Nepriaznivosť tohto stavu nemožno umocňovať u poškodeného neprimeraným zaťažovaním a požadovať od neho, aby v sieti požičovní vozidiel zisťoval a hľadal požičovňu s najnižšou cenou nájmu motorového vozidla obdobnej kategórie, ako bolo jeho poškodené motorové vozidlo. Rovnako tak nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby počas opravy jeho poškodeného motorového vozidla zisťoval alternatívy iného charakteru, t.j. aby pri vylúčení možnosti používania svojho vlastného motorového vozidla, tento stav riešil napr. používaním hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by bol totiž poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný. Už samotný stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poisťňou udalosťou je totiž pre poškodeného záťažový, ktorý ho výrazne obmedzuje. Poškodený je nemožnosťou používania svojho motorového vozidla paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa ešte splnenia ďalších podmienok. Pokiaľ ide o účelnosť vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného vozidla, túto je potrebné posudzovať jednak z hľadiska primeranosti vynaložených nákladov na prenájom vozidla, čo znamená, že tieto musia zodpovedať obvyklej cene za prenájom obdobného vozidla v danom mieste a čase, ako aj z hľadiska objektívnej doby, ktorá bola nevyhnutne potrebná na vykonanie opravy poškodeného vozidla. Ustálená rozhodovacia prax súdov ustálila, že povinnosťou je nahradiť cenu obvyklú, nie cenu najnižšiu, o dosiahnutie ktorej sa snaží žalovaný. Obvyklosť ceny je však vždy potrebné posudzovať v kontexte porovnateľných podmienok nájmu a posúdiť sumárne ponuky od ceny najnižšej až po najvyššiu.. Cena požadovaná žalobcom za prenájom v prejednávanej veci pritom zásadným spôsobom neprevyšuje cenu obvyklú v danom mieste a čase, za motorové vozidlo rovnakej triedy, a preto cena uhradená za prenájom náhradného vozidla je, i podľa názoru odvolacieho súdu, primeraná všetkým okolnostiam (por. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/110/2021). Záverom odvolací súd dopĺňa, že vo vzťahu namietanej výške sumy dohodnutej za prenájom má za to, že závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, boli pri určovaní výšky účelného nájomného v danej veci súdom prvej inštancie dôsledne rešpektované.

27. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava") a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len "Dohovor"), a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem "procesný postup" bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom

súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. "Postupom súdu" možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolací súd v konaní ani nevzhliadol taký nesprávny procesný postup, ktorý by bol spôsobilý znemožniť žalovanej ako sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces; v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu neshoduje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 1Cdo/213/2019, 2Cdo/190/2019, 3Cdo/168/2018, 4Cdo/3/2019, 5Cdo/57/2019, 6Cdo/33/2020, 7Cdo/308/2019, 8Cdo/152/2018).

28. V podanom odvolaní žalovaný uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., majúci za to, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom, než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Naplnenie tohto odvolacieho dôvodu odvolací súd v konaní a v napadnutom rozhodnutí nezistil.

29. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

30. Na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol preto spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

31. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania) ako vecne a právne správny potvrdil.

32. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).